

Sygn. akt V U 1282/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2020 r. w Legnicy

sprawy z wniosku R. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o rekompensatę z tytułu pracy w szczególnych warunkach

na skutek odwołania R. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 1 października 2019 r. oraz 29 listopada 2019 r. **znak** (...)

I. zmienia decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 1 października 2019 r. oraz z dnia 29 listopada 2019 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy R. F. prawo do rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych poczynając od (...)

II. stwierdza, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do rekompensaty.

Regina Stępień

Sygn. akt V U 1282/19

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzjami z:

- 1 października 2019r. przyznał R. F. prawo do emerytury od (...), odmówił jednocześnie prawa do rekompensaty wskazując, iż wnioskodawca nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach, jako takiego nie uznał okresu pracy w (...) Publicznym Zespole (...) w G. od 1 września 2002r. do 31 sierpnia 2006r. oraz w (...) w. L. od 1 września 2006r. do 31 grudnia 2008r.

- z 29 listopada 2019r. odmówił mu ponownie prawa do rekompensaty wskazując, iż wnioskodawca nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach, jako takiego nie uznał ponownie okresu pracy w (...) Publicznym Zespole (...) w G. od 1 września 2002r. do 31 sierpnia 2006r., zaliczył przy tym do okresów pracy w szczególnych warunkach zatrudnienie w Szpitalu Wojewódzkim w L. od 1 września 2006r. do 31 grudnia 2008r.

Decyzję te organ rentowy wydał w oparciu o art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych oraz przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Odwołania od tych decyzji wniósł R. F., przy czym skonkretyzował je na rozprawie w dniu 17 lutego 2020r.. Domagał się ich zmiany poprzez przyznanie mu prawa do rekompensaty. Podniósł, iż decyzje organu rentowego są błędne bowiem do okresów pracy w szczególnych warunkach, ostatecznie, winno zostać mu zaliczone zatrudnienie w od 3 sierpnia 1982r. do 31 maja 1998r. w Zespole (...) w L.. Wskazywał, iż w tym okresie zatrudniony był na stanowisku lekarza specjalisty chirurga – onkologa.

W odpowiedziach na odwołanie organ rentowy wniósł o ich oddalenie. W uzasadnieniu powołał te same okoliczności, które zostały wskazane w uzasadnieniu zaskarżonych decyzji.

Sąd ustalił:

R. F. urodził się (...)

Ma prawo do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym od (...)

W dniu 9 września 2019r. złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury z rekompensatą. Skarżoną decyzją z 1 października 2019r. uzyskał prawo do emerytury.

Organ rentowy ostatecznie uznał wnioskodawcy 2 lata, 3 miesiące i 27 dni okresów pracy w szczególnych warunkach (od 1.09.2006r.-31.12.2008r. w (...) w L.).

/bezsporne, a nadto dokumenty z akt ubezpieczeniowych wnioskodawczyni)

R. F. był zatrudniony w Zespole (...) w L. od 3 sierpnia 1982r. do 31 maja 1998r. - w pełnym wymiarze czasu pracy kolejno na stanowiskach: młodszego asystenta, starszego asystenta, lekarza specjalisty chirurga – onkologa. Pracował na oddziale chirurgii ogólnej. Jego praca polegała na operowaniu pacjentów w trybie planowym i ostrodyżurowym. Poza tym sprawował opiekę pooperacyjną, kwalifikował pacjentów do operacji, przyjmował pacjentów w przyszpitalnej poradni chirurgicznej i poradniach przyzakładowych. Na stanowisku młodszego asystenta operował pod nadzorem starszego asystenta, potem na stanowisku starszego asystenta taki nadzór nie był wymagany. Wnioskodawca na początku uzyskał specjalizację z chirurgii ogólnej a potem chirurgii onkologicznej. Zabiegi na oddziale chirurgicznym były przeprowadzane przez 4 dni powszednie dni w tygodniu, jeden dzień był niezabiegowy. Jednak we wszystkie dni tygodnia w razie potrzeby wykonywano zabiegi w trybie ostrego dyżuru. Lekarze pracujący na oddziale chirurgicznym dodatkowo obsługiwali dwie poradnie chirurgiczne, w których przyjmowali pacjentów po godzinach wykonywania zabiegów.

W omówionym okresie od 3 sierpnia 1982r. do 31 maja 1998r. wnioskodawca miał łącznie 3 dni okresów pobierania zasiłków chorobowych.

Dowody:

a) akta emerytalne: świadectwa pracy, przebieg zatrudnienia wnioskodawczyni (zestawienie okresów składkowych i nieskładkowych)

b) akta osobowe wnioskodawcy: umowy o pracę i aneksy do tych umów, zakresy obowiązków, harmonogramy pracy,

c) e-protokół z 17.02.2020r. (k. 52-53)

- zeznania świadków: A. G. – 00:09:20-00:20:40; T. K. – 00:20:40-00:31:14-00:41:45

- wyjaśnienia wnioskodawcy – 00:41:45-00:48:57.

Sąd zważył:

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (t.jedn.: Dz.U. z 2015.965 ze zm.), rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat. Rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust. 2).

W myśl art. 23 cyt. ustawy, ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę. Rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art. 173 i art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust. 2).

Rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury (a w niniejszej sprawie – prawo do rekompensaty), ustala się na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U.8.43 ze zm.). Rozporządzenie to stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w § 4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia (§ 1 ust. 1). Z kolei w myśl § 2 ust. 1 tego rozporządzenia – okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W rozpoznawanej sprawie kwestią sporną było, czy wnioskodawca posiada co najmniej 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach uprawniający go do rekompensaty w myśl cyt. wyżej przepisów ustawy o emeryturach pomostowych, a w szczególności czy takim okresem jest jego zatrudnienie w Zespole (...) w L. od 3 sierpnia 1982r. do 31 maja 1998r.

Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszym postępowaniu, w szczególności zawarte w aktach emerytalnych świadectwo pracy, przebieg zatrudnienia oraz w aktach osobowych umowy o pracę, harmonogramy pracy, zakresy obowiązków – w powiązaniu z zeznaniami świadków: A. G., T. K., A. K. oraz wyjaśnieniami wnioskodawczyni pozwoliły na uznanie, że spełnia on warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Należy bowiem jako taki uznać okres zatrudnienia Zespole (...) w L. od 3 sierpnia 1982r. do 31 maja 1998r. (15 lat, 9 miesięcy i 28 dni). Jest to okres pracy w szczególnej wymienionej w Wykazie A, dziale XII, poz. 2 załącznika do rozporządzenia RM z 7 lutego 1983r. – tj. prace w służbie zdrowia – w zespołach operacyjnych dyscyplin zabiegowych.

Łącznie okresy pracy wnioskodawcy w szczególnych warunkach wynosi 18 lat, 1 miesiąc 25 dni, pomniejszony o 3 dni okresów nieskładkowych czyli 18 lat, 1 miesiąc i 22 dni.

Wobec czego na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc sąd zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach uzasadnione jest treścią art. 98 kpc w zw. § 9 ust. 2 rozporządzenia MS z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U.2018.265 ze zm.).

Sędzia Regina Stępień